

Les dones d'Ausiàs March

Rosa Mascarell Dauder
Rafa Gomar Lloret

Les dones d'Ausiàs March

Rosa Mascarell Dauder
Rafa Gomar Lloret

Del 28 d'octubre al 27 de novembre de 2016

Casa de Cultura Marqués de González de Quirós

Passeig de les Germanies, 13 - Gandia

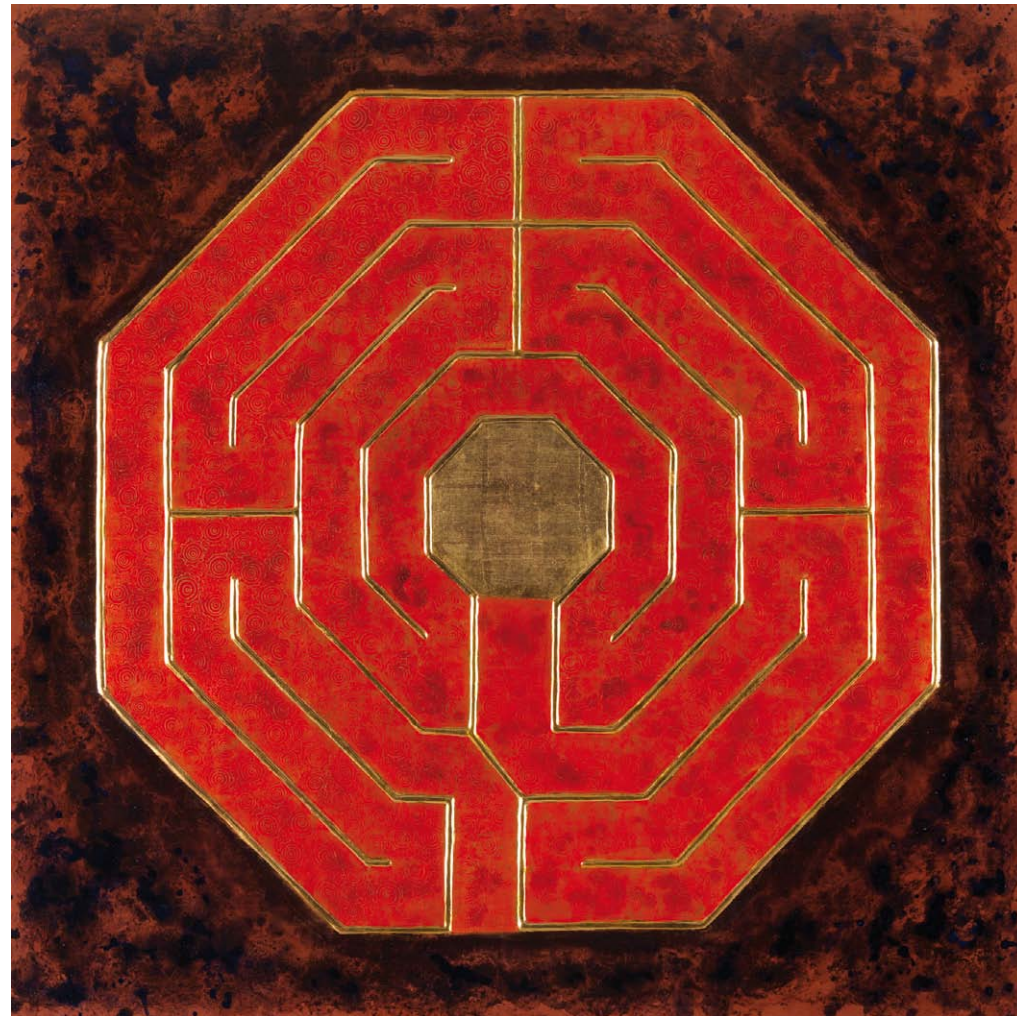
El primer que arranca la pèrdua és la paraula
i he hagut d'esperar. Des de la teua mort,
qualsevol moviment ha estat ineficaç, inútil,
com si estiguera soterrat sota mil tones de terra.

L'amor i el dol són tan grans que ni la ploma pot expressar-los.
He intentat amagar la pena sota els versos i he estat incapaç.
No buscava el consol. No, no vull consolar-me,
ans al contrari, actue per a no dissuadir el dolor,
perquè em faça entendre a cada instant la veritable
magnitud del que hem viscut.

La mort no m'ha amputat l'amor que sent per vós,
ni la nit propera serà capaç de fondre la passió
que esclata des d'aquest jaç de joia i ventura.

Ara, tan sols desitge ser un somni etern per a vós.

El teu rostre transita pel temps
i no s'ha vessat en cap mirall.
On ets? En quin indret m'esperes?
On aquell recer de versos i silenci?
On el paradís?
La petja del teu nom
no s'ha esvaït entre la foscor dels crepuscles.

Si has d'aixafar el perfum del jardí,

ni saltes el mur ni entres a casa.

Com podeu dir que l'Amor és “amic del plor i desamic de riure”
si els nostres cossos ballen embolcallats
entre els jocs amorosos de l'estima que ens professem?
Per què el cos és el vostre interrogant permanent,
si suscita la sensualitat més pregona entre nosaltres?

Si encara transites per casa
i traveses la teua nuesa com un cuc de seda atemorit,
és que l'amor es burla de la mort
i el dol s'amaga a un racó de la cambra.

I si el record belluga agitadament les mans
i m'empasse el temps polint-me els grillons d'una esquerdada memòria,
on és la vida emprada? On la dolçor de canyamel dels teus llavis?

Sospirs de bellesa,

l'aigua de la séquia

engronsa els pètals d'ametller que li ha obsequiat el vent.

Com pot ser un ver amador aquell que és viu
quan l'amada és morta? I si la mort no ha tingut pietat d'ella,
per què m'ha perdonat a mi? Sóc culpable. Culpable
i mereixedor d'aquesta mortal dolor que em prem.

M'hauria agradat morir enllaçat estretament a vós,
i ser digne de l'amor que us mereixeu.
Vull agrair a Déu el do
que va oferir-me en compartir la vida amb vós.

Pintures:

Rosa Mascarell Dauder

Textos:

Rafa Gomar Lloret

Tècnica emprada:

Tremp a l'ou i or fi (23,75 quirats) sobre taula preparada a la manera dels antics retauls amb llenç i gesso.
www.narval-collections.com/tecnicas.html

Organitza:

AJUNTAMENT DE GANDIA
Departament de Cultura

Coordina:

Joan Josep Payà

Muntatge:

Vicent Peris i Silvia Martínez

Reproducció de l'obra:

Xavier Mollà

Disseny i maquetació:

Xavier Mollà

Impressió del catàleg:

Impressionat Gràfics

Retolació i cartell:

Crea Gràfics

Audiovisual exposició:

UPV Gandia: Verónica Rosario Lampérez, Francesc Bosch Sanfèlix, Anna Albi Espasa, Jairo Gonzalez Pérez, Adrián Gausach Martín, Arnau Múria i Pérez i Alberto Garcia Sánchez

Les dones d'Ausiàs March

